

Středa 1. postního týdne

📖 Jon 3,1-10; Lk 11,29-32

Jon 3,1-10

Hospodin oslovil Jonáše: „**Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.**“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští obyvatelé **však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žiníc**, velcí i malí. Zpráva o tom se dostala až k ninivskému králi. Vstal ze svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se do žinice a sedl si do popela. Dal provolat: „V Ninive, z rozkazu krále a jeho velmožů: Lidé ani dobytek, skot ani brav, nesmějí nic jíst, nesmějí se pást ani pít vodu. Obléknou se do žiníc, lidé i dobytek, úpěnlivě budou prosit Boha; každý ať změni své hříšné chování a odvrátí se od nepravosti, která mu lpí na ruce. Snad se Bůh obrátí a smiluje, snad upustí od svého hrozného hněvu, a my nezařhneme.“ Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, **smiloval se** a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

Lk 11,29-32

Když se u Ježíše shromažďovaly zástupy, začal mluvit: „Toto pokolení je pokolení zlé. **Hledá znamení, ale jiné znamení mu dáno nebude než znamení Jonášovo.** Jako Jonáš byl znamením pro Ninivany, tak bude i Syn člověka znamením pro toto pokolení. Královna jihu povstane na soudu proti mužům tohoto pokolení a odsoudí je, protože přišla až z daleké země, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a **zde je přece (někdo) víc než Šalomoun.** Ninivští mužové povstanou na soudu proti tomuto pokolení a odsoudí ho, protože se na základě Jonášova kázání obrátili, a **zde je přece (někdo) víc než Jonáš.**“

➔ **K evangeliu: Nežádej znamení, ale důvěřuj mi (podle S. Faustiho)**

Slovo, které nás volá k obrácení, je **zvěstování odmítnuté lásky, jež se pro nás dala ukřižovat.**

Bůh nám nemůže dát jiné větší znamení než toto. Dožadovat se dalších znamení by znamenalo, že jsme nepochopili, kdo je on a co je víra. **Bůh je láska a věřit znamená přijmout tento důkaz lásky.**

Žádné znamení nenahradí víru; všechna znamení k ní přivádějí a v ní jistým způsobem končí. **Když dáme Bohu svou důvěru, pak už nežádáme žádné důkazy.** Skutečným znamením víry je tedy naše obrácení se k jeho slovu. To, co Ježíš udělal (především, že za nás zemřel na kříži a vstal z mrtvých), stačí k tomu, abychom věřili, že s ním skončila satanova vláda a začalo Boží království.

✠ **MODLITBA (A. Pereira)**

Věřím v tebe, Bože Otče.

V tomto světě vidím hlad, válku, strach, utrpení, nenávist a nelidskost. Přesto věřím, že máš moc i nad těmito věcmi.

Věřím v tebe, Ježíši Kriste, jediný Boží Synu, náš Pane.

Na mém životě vidím, že mi často vládnou jiní vládci: sobectví, tvrdost srdce, konvence v myšlení a životě, přání a touhy. Přesto věřím, že pravý Pán jsi ty.

Věřím v tebe, Duchu Svatý.

Ve mém myšlení vidím pochybnost a nejistotu, nedostatečnost a rozpory, pýchu a lenost. Přesto věřím, že ty, Boží Duchu, můžeš určovat mé myšlení.

